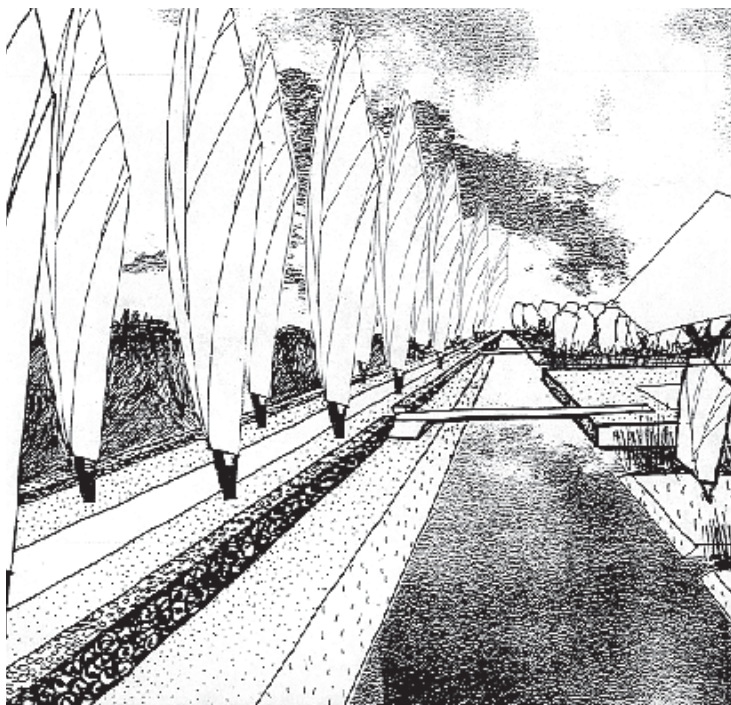

A photograph of a wooden bridge with a lattice railing, set against a background of a pond with tall grasses and yellow flowers. The bridge is made of dark wood and has a repeating pattern of X-shaped lattice work. The pond is filled with water, and the grasses are tall and green. In the foreground, there are many yellow flowers, possibly dandelions, scattered across the water. The text is overlaid on the bridge railing.

Groen
eilandenrijk
met stedelijke allure

Groen eilandenrijk met stedelijke allure

Waar tot in de jaren negentig het bedrijventerrein Wolfsdonken lag, bevindt zich nu een hoogstedelijk gebied voor wonen, werken en studeren: het Paleiskwartier ten westen van station 's-Hertogenbosch. Veel treinreizigers vermoeden waarschijnlijk niet dat schuin achter de hoge gebouwencomplexen het enige echte Bossche stadspark schuil gaat, de Westerpark: waterrijk, sober en sereen, een groene oase in het drukke stadse bestaan. Het park is bijzonder vanwege het ontwerp en vooral ook vanwege de betekenis die het voor de stad heeft. Menig visser heeft hier een vaste stek gevonden, skaters cruisen over de brede paden en natuurliefhebbers kunnen zich verwonderen over de vegetatie.

Eilandenrijk

Het park bestaat feitelijk uit twee delen die door een ingenieus ontwerp tot een eenheid zijn gesmeed. Enerzijds was er een nat, laagliggend en ongedefinieerd komgebied en anderzijds een voetbalveldencomplex. De lage ligging van de locatie vormde de belangrijkste aanleiding om water een centrale rol te geven in het plan. Water heeft niet alleen attractieve waarde, het bleek ook een dankbaar ontwerpinstrument om de twee plandelen te verbinden. Hoe? Door een kamstructuur van eilanden aan te leggen.

De dynamiek van deze krachtige ruimtelijke opbouw schuilt in de flexibele invulling van de eilanden. De eilanden hebben diverse gebruiksmogelijkheden en zijn al naar gelang hun functie meer 'vergroend of versteend'. Er is een speelveld, een bloementuin, een pleinruimte met tafels en banken, en er zijn eilanden waar de natuur de vrije loop krijgt. Afhankelijk van de tijdsgeest, trends, behoeften en wisselingen van de gebruikersgroepen krijgen de eilanden nieuwe functies. De ruimtelijke opzet

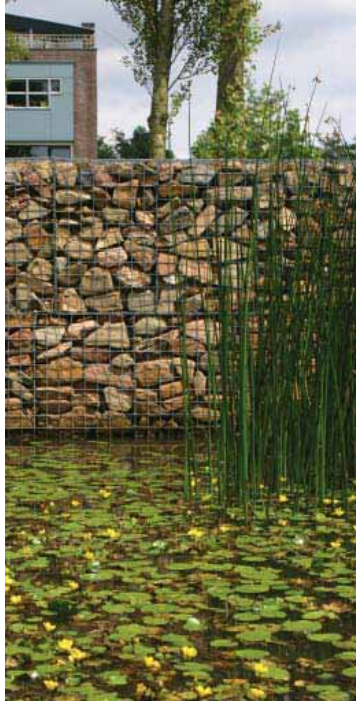
blijft daarbij gehandhaafd. Het eindbeeld wordt dus niet vastgelegd, maar wordt mede bepaald door het toe te passen beheer. Zo kunnen gazons uitgroeien tot ruige beplantingen, kan een kruidenrijke boomweide worden omgevormd tot een beschaafd gazon en kan rietvegetatie zich ontwikkelen tot struweel. Het open eindbeeld is ambitieus, maar maakt het park ook kwetsbaar. Deze strategie vraagt om een actieve houding van betrokkenen en potentiële gebruikers in het denken over de ontwikkeling van het park. De mate van gebruik en maatschappelijke ontwikkelingen spelen daarbij een belangrijke rol.

Schanskorven en populieren

Het veelzijdige gebruik en de open ontwikkeling van de eilanden vragen om een drager die eenheid creëert in het park. De geometrische vormgeving met water alleen is onvoldoende. Een consequent doorgezette materialisering van houten bruggen, brede paden van asfalt, betonnen meubilair en steenkorven is beeldbepalend. Tot de meest opvallende elementen in het park behoren ongetwijfeld de schanskorven. Hun krachtige verschijningsvorm is zelfs ingezet als basis voor een aantal woningen die aan het water liggen. Architectuur en landschap gaan zo een interessante symbiose aan. Dat betreft ook de waterberging. Regenwater van de huizen wordt zichtbaar afgevoerd naar de plassen. Voegen we aan de eenduidige materialisering de lanen met Italiaanse populieren toe en de krachtige uitstraling van het Westerpark is compleet. Samen met het water dat aan alle kanten beleefbaar is, bepalen de populieren al van verre het gezicht van het park.

Het Westerpark is een recreatief uitloopgebied geworden dat woon- en werkgebieden met elkaar verbindt en een belangrijke groenstructuur vormt in het westelijke deel

Groen eilandenrijk met stedelijke allure

van de stad. De jury van de Architectuurprijs 's-Hertogenbosch voegt daaraan toe: "Het Westerpark/Concordiapark is door de vormgeving en het materiaalgebruik duidelijk één park geworden met stedelijke allure. Het contrast tussen harde oevers en de zeer natuurlijke eilandenstructuur die daar veelal haaks op ligt, zorgt voor een wel heel bijzondere belevenis. Het park is met grote eenvoud ingericht en ontleent daar ook zijn kracht aan. Een boeiend plan, stedelijk maar ook natuurlijk door het vele water, riet en grienden. Een stadspark met een bijzondere allure."